

[Pinstrup.]

Statshuse her i Landet af en utilladelig slet Karakter. Det har været min Hensigt at fremdrage dette for dermed at gavne hele denne Sag, som jeg sagde før, for at den ikke skal komme i almindelig Mis-kredit paa Grund af Misbrug fra visse Sider. Jeg ønsker derfor kun Sagen undersøgt paa alle Ender og Kanter.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jordlovsudvalget er sikkert taknemmeligt for Kritik, som rejses angaaende vor Administration, og det samme gælder sikkert Amtskommissionerne, for derved vil man bedre kunne komme Misbrug til Livs. Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i den Opfattelse, at der mange Steder i Landet finder Misbrug Sted af denne Lovgivning, baade af Haandværkere og af Husmænd, som i Fællesskab søger at udnytte Lovens Bestemmelser og Betingelser mest muligt, og ikke mindst af dem, der spekulerer allerstærkest i denne Lovgivning, nemlig de Jordsælgere, der paa Spekulation lader opføre hele Kolonier og saa faar en Række Straamænd som Ansøgere, som lægger Navn til, medens de tager Statslaan for den Ejendom, de afleverer. Alt det kæmper vi for at imødegaa saa vidt muligt, og vi skal gerne gøre vort bedste derfor. Men jeg gør dog opmærksom paa, at Konsekvensen af det ærede Medlems Henstilling er, at vi skal erstatte de Mænd, der ved Bygningernes Opførelse har undladt at gøre deres Pligt som Bygherrer, og paatage os Erstatningsansvar for alle de daarlige Elementer, der kommer og klager. Det vil jeg dog advare meget imod, for saa hører denne Lovgivning op af sig selv. Maa jeg slutte med at sige, at det forekommer mig, at naar man gør, hvad man kan, for at yde dem den Bistand, som de som Bygherrer har behov, kan man efter min Opfattelse ikke strække sig længere. Man maa aldrig undlade at lægge Ansvaret over paa dem, som har Ansvaret for, at deres egne Dispositioner bliver saa forstandige som vel muligt.

Sneum: Jeg vil gerne begynde med at gøre opmærksom paa, at det undertiden er overordentlig vanskeligt for de Medlemmer, som sidder ved de bageste Borde her i Salen, at høre og forstaa visse Talere. Rummet er vanskeligt at tale i, og for ældre Medlemmer af Tinget er det, især naar der

tales længe, vanskeligt at tale igennem, saaledes at alle kan høre det. Vi fik jo for nogle Dage siden et hørligt Bevis paa, at selv det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der endda sad tæt ved Talerstolen, ikke kunde opfatte, hvad den højtærede Finansminister sagde ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Korsgaards Afbrydelse af Finansministeren ingen Bihensigter havde, men kun var fremkaldt af, at han ikke kunde høre Ministeren. Jeg ved ikke, om Pressens Repræsentanter kan høre Talerne, men fra Publikums Side hævder man jo Gang paa Gang, at det ofte er umuligt at høre, hvad der bliver sagt her fra Talerstolen. Jeg skal ikke blande mig i, hvad der skal gøres, for at Tingets Medlemmer og Tilhørere kan blive i Stand til at høre Taleren, men jeg peger kun paa, at det er uheldigt, at man undertiden er nødt til at placere sig heroppe ved Talerstolen for overhovedet at kunne høre, hvad der bliver sagt, hvis man da ikke vil nøjes med at læse bagefter i Tidenden, hvad denne eller hin Taler stod og fortalte sig selv og Stenograferne.

Den højtærede Undervisningsminister har i de sidste Dage gjort et indledende Skridt til en Omordning, ja, man kunde næsten sige en Omvæltning af det højere Skolevæsen — Ministeren har jo nedsat en Kommission til at forberede et Lovforslag i den Retning. Jeg ser, at Ministeren i en Udtalelse til et Blad taler om en Kommission, og jeg formoder derfor, at han ikke lider af andre Venstrepolitikeres foregivne Rædsel og Skræk for Kommissioner. Ministeren har, efter hvad Bladet meddelede, givet denne Kommission et meget indskrænket Grundlag at arbejde paa, og dermed er dens Handlefrihed og Ret til at komme med selvstændige Forslag blevet ikke saa lidt beskaaret. Efter det, Pressen har meddelt om Ministerens Hensigt med det kommende Lovforslag, og efter hvad han selv har udtalt om sine Planer, har man Ret til at sige, at Undervisningsministeren nu agter at foretage et afgjort Brud med den Skolepolitik, som J. C. Christensen var Tilhænger af, og som er nedlagt i Loven om det højere Almenskolevæsen af 24. April 1903, som vistnok vedtoges enstemmigt her i Folketinget. At der nu efter 25 Aars Forløb kan peges paa visse Ting i Loven, som burde ændres, er en Sag for sig; Ministeren bryder imidlertid ganske med Loven af 1903. Det maa naturligvis da interessere meget stærkt at erfare, hvad han ønsker sat i Stedet.

Dagspressen har allerede bragt Tilslutning til og Kritik af det Grundlag, som Kom-